

»Veliko bolje se je igrati brez tebe. In še veliko zabavnejše je.« To seveda ni bilo res, ampak hotel je, da bi se Pika jezila vsaj toliko, kot se je jezil sam.

Dan, ko je izginila luna

Nace in Pika sta najboljša prijatelja. Vse dni se igrata drug z drugim. Toda nekega dne bi Nace rad, da se igrata z njegovo novo vrvjo, Pika pa, da skačeta na trampolinu. Nace trdi, da bi z vrvjo lahko ujel celó luno, če bi jo vrgel kot laso. Pika pa, da bi lahko s trampolinom skočila do neba. Potem nenadoma vzplamti spor in nato jezni Nace nalašč razjezi še Piko, ona pa v jezi odide, češ, naj se igra sam. Pfff, pa naj gre, saj ima Nace vrv, s katero se lahko igra karkoli. Ampak brez Pike ni več zabavno. In potem Nace vrže laso ter res ujame luno – ha, imel je prav -, toda ko malo premočno potegne za vrv, luna strmoglaví na travnik. Ojoj, kako naj deček vrne na nebo težko luno, še preden jo bodo ljudje pogrešili? Subtilna zgodba **Michaela Englerja** govori o izbruhu spora in načinu, kako ga zgladiti; o medsebojnem sodelovanju in o vztrajnem iskanju rešitve, čeprav se zdi položaj brezupen. Ilustracije **Martine Matos** imenitno ujamejo igrivost knjige, pa tudi čustveno toplino zgodbe, ki spodbuja pozitivne vrednote, kot so prijateljstvo, odgovornost in velikodušno stopanje nasproti tistim, s katerimi se sprema. Zelo toplo priporočam! **Predstavitev: Maja Črepinšek**

Založba Hiša knjig, 2022

Trda vezava, 32 strani

Mere: 22,5 x 28,5 cm

ISBN: 9789617133981

Cena: 19,90 €